

1926 MATI IN GOSPODINJA Št. 10.

Družina.

V družinskem življenju se otrokova duša in sploh vsa njegova notranjost najlepše razvija. Obdan z ljubeznijo in prisrčnim veseljem, preživlja najlepše dni svojega življenja, na katere se z radostjo spominja do smrti. Ali je potem kaj čudnega, če trdimo, da otrok že v najnežnejši dobi prejme tudi prve kali smisla za družinsko življenje. Saj vemo, da mu pozneje, ko si sam ustanavlja svoj dom, kaj rade pohite misli v rodni dom in ni malo onih stvari v novem domu, ki ne bi imele svojih prvotnih korenin v rodnem domu, v družinskem okrilju morebiti že umrlega očeta in matere. Kakor je družina torišče otrokovega govora, tako je tudi torišče njegovega čustvenega življenja in njegovega značaja. Če družina v tem oziru izkaterakoli vzroka odpove, vse nadaljnje otrokovo življenje tega ne more popraviti. Niti zavetišča za osirotele, niti vzgojni zavodi ne morejo dati otroku tega, kar mu brez težave nudi družina s svojo ljubečo in skrbno materjo.

Tako torej raste smisel za družinsko življenje iz popolnoma druge korenine kakor je razumna preračunjenost, námreč iz skrivnostne, s človeškim govorom neizrekljive ljubezni in iz iskrenega veselja. Oboje to dvojje pa že takoj pri otroku preide v udejstvujoče in oblikujoče delo v službi družine. Le pogled malega sinka, kako že udejstvuje svoj čut za družino s tem, da zlasti očetu rad pomaga, ne zaradi hvale in plačila, ampak kar z nekega notranjega nagona. In mala hčerka, kako se suče okoli mamice, ne samo v sobi, tudi na polju in v hlevu, povsod je rada zraven, kjer le more kaj pomagati s svojo malo, neobgleno roko. Res je, da tu igra veliko vlogo razmerje med otrokom in materjo, pa je tudi še to zraven, ker se čuti otrok že za člana družine. Kakor hitro preneha z detinskim poimenovanjem, »atov« in »mamin«, naglaša pri vsaki priliki družinsko last prav posebno ponosno z »naše«, le redkokdaj z »moje«. Tu so prvi početki družinskega duha in smisla. Le vprašaj svojo hčer-nevesto, zakaj se baš moži in videla boš da bo takoj drugi razlog, če ne že prvi »ker me veseli«. To je tudi zdravo načelo za ustanovitev novega doma, nove družine! Ne iz preračunjenosti, ne iz veselja nad bogastvom, ne toliko iz sebičnosti, kakor iz veselja, resničnega veselja nad družinskim življenjem. Zakon iz preračunjenosti, zaradi bogastva in vnanjih razlogov še ne dá družine, če ne pride prej ali slej tudi še družinska vez — ljubezen, ki šele zakon osvetli in ga z resničnimi družinskimi doživljaji ne posveti v resno življensko nalogo. Navadno je skupna ljubezen do otrok ona vez, ki člana takole vnanjega zakona združila. Ta ljubezen je tudi ona pramoč iz katere dobiva družina svoje življenje in se prenavlja od čoda do čoda.

Vzgoja.

Zelo važno je za mater, da vé, kaj sme svojemu otroku dopustiti in kaj zabraniti. To dvojje je tako važno, da je oboje prištevati najuspešnejšim vzgojnim sredstvom.

Mati dopušča otroku vse, kar mu je potrebno in koristno. V telesnem oziru mu daje hrano, skrbi za gibanje, počitek, snago in za druge potrebščine vsak dan. V duševnem oziru pa mu skrbi za zabavo, razvedrilo, veselje, za delo, ki krepi njegove duševne moči. Zabraniti pa mora otroku vse, kar mu je škodljivo in nevarno. Seveda pa čisto odreče tudi kaj neškodljivega in samo po sebi dovoljenega, ker hoče s tem otroku brzdati njegovo poželjivost in samovoljnost. Na ta način ga že zgodaj vadi, da se zna v marsičem premagati in zatajevati ter tudi v poznejšem življenju prenašati, kar ga neprijetnega zadene.

Zato naj mati dobro presodi, kaj sme otroku dovoliti in kaj mu mora odreči. Vedeti mora, koliko sme otroku dovoliti in koliko ne in kdaj in za koliko časa sme kaj dovoliti ali zabraniti.

Seveda po to dopuščanje in ta zabranitev ne sme izvirati iz njene samovoljnosti, ampak iz vzgojnih ozirov. Kadar kaj dovoljuje ali zabranjuje, mora biti dosledna. Napačno bi bilo, ko bi danes dovolila, kar je včeraj zabranila, če se namreč razmere med tem časom niso izpremenile.

Mati nekaj dovoli, ali nekaj zabrani, otrok pa mora biti potem prve vzgoje toliko vzgojen, da je pripravljen to storiti, oziroma opustiti. Po doslednem in večkratnem ponavljanju takih enih in istih zahtev se otrok že navadi, da dela tako kakor mati želi; potem pa to, kar mu je prišlo v navado, prav lahko stori, stori celo nehoteno, nezavestno.

To velja tudi še prav posebno za versko-moralno vzgojo. Otroci še ne more razumeti vzrokov in nagibov za dobra in plemenita dejanja, ki jih zahtevajo moralni zakoni. Če ga je pa mati potem navade pripeljala do tega, da v takem slučaju vselej tako in tako stori, mu je to prišlo že v meso in kri in bo to navado težko opustil. Seveda pa je sila navade tudi v nasprotnem slučaju prav tako močna in se otrok tudi slabega prav tako navadi. Slabe navade pa je zelo težko odpraviti. V takem slučaju naj mati z otrokom vadi prav tiste čednosti, ki so otrokovim napakam nasprotno. Seveda pa ima otrok svojo voljo, ki jo mora mati znati pridobiti za svoje zahteve in prepovedi. Če je znala v prvih letih navezati otrokovo voljo na svoje zahteve, ji pozneje, ko mora otroka nadalje vzgajati, odkazati njegov delovni krog, izbrati tovariše in voditi celo njegovo mišljenje, prav lahko tudi to storila, ako vidi otrok v njej svojo avtoriteto, katero ljubi in spoštuje in se boji, jo žali. Zopet je tu ona nežna vez, ki ji pravimo materina ljubezen.

Kuhinja.

Gulaš iz telečjega mesa. Razbeli v kozi eno žlico (4 dkg) masti, prideni eno drobno zrezano čebulo in ko se ta zarumeni, prideni pol kg opranega in na za oreh velike kocke zrezanega mesa; pokrij in duši toliko časa, da se nekoliko zarumeni, osoli in potresi z žlico moke, šče-pom paprike in ko se moka nekoliko zarumeni, prilij kol litra gorke juhe ali vode, ko še nekoliko povre, prideni še eno do dve žlici kisle smetane zraven pa daj makaronov, krompirjev pire, polento itd.

Krompir z mlekom. Skuhaj krompir, ga olup, zreži na liste in ga deni v kozi; nalij nanj toliko mleka, da bo pokrit, postavi ga v pečico, da se nekoliko zarumeni, prideni za jajce surovega masla, soli ga in z vilicami dobro premešaj, da se surovo maslo stopi, nato ga postavi takoj na mizo.

Črešnjev emoki. Zreži tri žemlje na male kocke, stresi jih v skledo in polij z žlico raztopljenega masti. Nato razmočaj v loncu eno jajce in četrt litra mrzlega mleka ter izlij po žemljah, nato prideni dve pesti črešenj, ki si jim odbrala peške in peclje in eno do dve žlici moke, zmešaj in napravi iz tega testa štiri emoke. Kuhaj jih v osoljeni vreli vodi 15 do 20 minut. Kuhane vzemi iz vode, jih zreži na kose in zabeli s surovim maslom ali mastjo, v kateri si zarumenila eno žlico krušnih drobtin. Potresi jih s sladkorjem in postavi na mizo.

Črešnjev kolač. Vmešaj 10 dkg sladkorja, dva rumenjaka, ko si že četrt ure mešala, pridaj drobno zrezane lupine polovice limone, počasi prilivaj osminko litra in še dve žlici mrzlega mleka, 10 dkg moke, sneg dveh beljakov in še 15 dkg moke. Nazadnje en pecilni prašek, ki ga stresi skozi sito v testo. Vse narahlo premešaj, potem namaži podolgasti pleh z mastjo, potres ga z moko ter testo po pekači enakomerno razravnaj za prst na debelo. Po vrhu testa pa položi četrt kg opranih ter pecljev in peška odbranih črešenj. Peci kolač v srednje vroči pečici tri četrt ure. Pečenega zreži na poljubne kose, potresi ga s sladkorjem ter postavi gorkega ali mrzlega na mizo.

Črešnjev kolač iz shajanega testa. V skledi zmešaj četrt litra gorkega mleka s 6 dkg surovega masla, 6 dkg sladkorja, 1 jajcem, 1 rumenjkom in 1 dkg drožja, ki si ga razmočila v štirih žlicah toplega mleka s kepico sladkorja, prideni nekoliko soli, nekoliko drobno zrezane limonove lupine in pičlega pol kg moke. To vse s kuhalično dobro stepaj četrt ure in postavi za četrt ure na gorko, da nekoliko vzde, nato stresi testo na dobro pomazan pleh, ki ima ob kraju rob, ter ga razravnaj po pekači. Po vrhu ga obloži s črešnjami, ki si jim odbrala peclje in peške, drugo pol leg druge, pusti še pol ure shajati, nato ga peci v srednje vroči pečici pol ure.

čenege zreži na kose in potresi s sladkorjem.

Črešnjevo meso. 1 kg pečljiv in pešek odbranih črešnjevi stresli v lonec in prideni pol kg sladkorja in kuhaj toliko časa, da se sok posuši. Se nekoliko gorko naloži v kozarce in ko se popolnoma ohladi, potresi po vrhu s salicilom, dobro s pergamentnim papirjem zaveži ter na suhem shrani. M. R.

Vrtnica.

Razmnoževanje vrtnic s potaknicami.

S potaknicami vzgajamo vrtnice grmovke, to je nizke pritlikave vrtnice. Čas za razmnoževanje s potaknicami je od druge polovice junija in sicer po kresu do septembra. Potaknice dobimo od žlahtnih vrtnic grmovk ali od vrtnic kronovk. Dobro oblesenele mladike odrežemo na tri očesa in sicer: del, ki ga vtaknemo v zemljo, odrežemo neposredno pod očesom, del, ki gleda iz zemlje, pa 2 cm nad očesom.

Razplodišča napravimo v topli gredi; če te ni, v nizkem zaboji, lahko pa tudi kar na vrtni gredi. Topla greda ali zaboj je boljša, ker ju lahko pokrijemo s steklom, kar pospešuje razvoj mladike. Da solnce preveč ne pripeka v toplo gredo, jo pokrijemo z dvema oknom in spodnje okno pobelimo z apnom. Ravno to velja tudi za zaboj. Potaknice posadimo v zmes 5–6 cm dobro namočenega peska, ki ima za podlago 10–12 cm dobre, rodovitne prsti. Mladike vtaknemo v tako pripravljeno zmes 4–5 m globoko. Ako se očesca razvijajo, se je delo uspešno obneslo. Iz očesa, ki je v zemlji, se razvije korenina. Da se morajo potaknice pridno zamakati, je samoobsebi umevno. Prezimijo te vrtnice lahko v topli gredi, le pokriti jih je treba z lahko prstjo, žaganjem, plevami ali z listjem. Lahko jih pa presadimo v lonec, ki prezime v klet. Ko se je spomladi nekoliko ogrelo, presadimo vse te sadike na vrtno gredo na stalno mesto.

Vrtnice grmovke so posebno priporočljive, ker zelo bogato cveto in ker je njih prezimovanje zelo enostavno. Pokrijte z listjem ali smrekovimi vejami ne trpe nikake škode pozimi.

Požlahtnjevanje ali cepljenje vrtnic. Čas za požlahtnjevanje je isti, kot za razmnoževanje s potaknicami, namreč konec junija in mali in veliki srpan. Za cepljenje mora biti podlaga, to je domači ščipek, ki raste po mejah in gozdih. Ta podlaga mora biti ravno, tenko debelce z bodicami obdano. V jeseni ali zgodnji spomladi se presadi na stalen prostor na vrtni gredi. Glavni pogoj za požlahtnjevanje je mezanje, to je čas, ko se koža lupi in je pod kožo dovolj sočnato. Cepič se narežejo od glavnih vrtnic, ravno ko se rabijo. Ko so vrtnice prvokrat odcvetele, so očesca toliko razvita, da so godna za požlahtnjevanje.

Način požlahtnjevanja je obče znano očesljevanje. Na deblu zarežemo z ostrim nožem črko T. Očesce izreži 15–18 mm dolgo, tako da je pod skorjo tanka plast lesa. Skorjo ob prerezi vzdigni na obeh straneh in vtakni očesce s popkom navzgor. Potem pritieni privadignjeno skorjo

na vloženo očesce in ga trdno priveži na podlago. Za povezovanje naj ti služi volna, bombaž, najboljša je rališa, ki se dobi v prodajalnah s semeni. Popek v listni pazduhi mora biti prost in ne povezan. Za teden dni po očesljevanju se spozna, če je cepljenje uspelo. Če je oko zeleno in napeto in če pecelj odpade, ako se ga dotakneš, se ti je cepljenje obneslo. V nasprotnem slučaju je pa oko zgrbančeno in črnkasto, pecelj pa suh. Ko se vidi, da se je prijelo oko, se divjakovim vršičem, ki stoji nad žlahtnim očesom, pristrižejo konci, ostalemu delu pa se izrežejo očesa, da ne vlečejo nežlahtni dela preveč moči nase. Čar jih pa stoji pod žlahtnim delom in kaj jih pribode iz tal, se porežejo do čista. Na ta način požlahtnjene vrtnice poženo še tisto leto in navadno tudi še tisto leto cveto. Posebno tiste, ki so bile očesljane koncem junija in v prvi polovici julija.

Zdravje.

Vročina me kuha. Velikokrat slišimo, to tožbo in če povprašamo, kaj bo ukrenil človek, ki toži, da ga kuha vročina, bomo videli, da bo užival jed, kakor je vajen, da bo šel v gostilno, da bo kadil in pil, bo dolgo pokoncu. Potem slišimo, da je prišla bolezen naglo in ga je ali pobrala ali položila za dolgo v posteljo.

Nobena bolezen ne pride brez vsakega opomina, zato tudi nagla smrt ni bila brez svojih posancev. Poznamo povest o možu, ki se je dogovoril smrtjo, da mu bo poslala svoje sele. A ko je prišla smrt, ji je očital, da ni držala besede. Odgovorila mu je: Kaj te ni kuhala vročina in kaj te ni tresel mraz? Kaj se ti ni temnilo pred očmi in ti niso postajale trde noge? Seli so bili to, ki so ti naznanjali bolezen — smrt.

Tako opominja vsakega naš. Stari ljudje niso bili mehkužni, vendar so pazili na take znake in odvrčali smrtne sele s postom, kopanjem, potenjem, odvajanjem, puščanjem itd. Mi pa, v naših zdravstveno tako urejenih razmerah nimamo časa, da bi poslušali, kaj nam sporoča smrt po svojih selih in tako pograbi marsikoga izmed nas zavrtno.

Vročina te kuha, mraz te je stresel. Pomisli, kaj ti bi bilo naškodilo in ravnaj se po tem. Včasih se je ustavil naglo pot in ne gre voda, želodec je zabasan. Ne jemlji težke hrane, dokler ni želodec v redu, vzemi ob vročini žličko magnezije na kupici vode, vmij se po vsem životu z gorčično izkuho ali s kisom ali z izkuho droba, vlezl se in izpoti. Črna prava kava s kuminom, večkrat po požirku pomaga za slabo srce, za mrzlico ob nahodu, za glavobol. Na kmetih je daleč k zdravniku in tudi navada ni, da bi hodili za vsako malenkost po zdravniku. To je znano. Toda malo pazil bi vsak lahko nase in ne čakal, dokler ne stoji smrt že za njim in potem k zdravniku in bolnico, ki je zdaj vedno prenapolnjena.

Včasih je imela vsaka hiša kako zdravilno žganje, kako mazilo, sploh kako reč za bolezen. Gospodar je pomagal za prvo silo ne samo živini, tudi domačim. Zdaj pa je preveč tobaka in alkohola, mlade dekl-

ce skrbijo za modo, knjige kakor »Kako si ohranimo ljubo zdravje«, »Kneip« in podobno leže zaprašene po kotih, v časopisih je najbolj velevažen odelek o modi. Pa se zabode Peter in umrje, ker je prišel prepozno k zdravniku in ni ukrenil prej ničesar. Janez ima bolečine v slepiču, pa vzdigue, hodi in žvija težke jedi — potem si išče prekasno pomoči in se čudi, da mu ne more pomagati zdravnik. Zapomnite si vendar, da je treba paziti na vsako šivanjko, na vsako trščico, na vsak prah Seli so smrti, ki hodi potuhnjena vedno za nami.

Ud ali kraj, kjer si se zbodel, moreš takoj obvezati s čisto obvezo. Izperš lahko tudi s kisom, če ni kropa pri rokah. Košček limone, terpentini, smola, izvlečejo strup. Noge in roke se najlažje ranijo, pa tudi najlažje stavijo v krop. Kdor se je zbodel na žeblo ali drugem rijastem železu naj ne odlašaj, takoj izprati, navezati kaj na nogo in hitro k zdravniku.

Obramba proti nalezljivim boleznim

IV. DAVICA.

Povzročitelja davice poznamo od leta 1884. Oblika mu je značilno paličasti in znaša 1–2 mikrona dolžine. Bacil se ne giblje, izloča zunanje strupe, prijetna mu je družba drugih strupenih bakterij ter je precej odporen. Izven človeka ohrani dolgo časa svojo strupenost, suša in vročina pa mu škodujeta ter ga končata po kratkem delovanju. Hitro podleže tudi uplivu razkuževalnih sredstev.

Pot v človeško telo mu tvorita usta in nos. Naseli se v nosu, v ustih, v grlu in v sapniku, pa tudi v očeh, spolovilih ter v okolici rane, kjer povzroča vnetje. Po boleznih ostanejo bacili v človeku še kaka dva meseca, poznamo pa tudi trajne bacilozose.

Davica se prenaša od bolnika pri kašljanju, kihanju in govorjenju po drobnih, pogostoma nevidnih kapljicah iz ust in nosa. Tako pridejo ti bacili na obleko in druge predmete ter odhajajo na one, ki jih prijemajo. Raznašajo jih tudi po nespametnem poljubovanju, ker nosijo nekateri ljudje trajno v ustih te bacile, katerim ne škodujejo, morejo pa okužiti druge, posebno otroke, ki so dovzetni za taka obolenja. Opasni pri širjenju davice so kozarci, jedilna posoda in orodje, ki se premalo očisti v družinah skupno vporablja. Nadalje povzroča okužitev pokušanje jedil in pijač ter ostudno zvečenje hrane nedorastlim otrokom, kar je ponekod še vedno v navadi.

Pri pojavu davice obstoji prijavna dolžnost. Bolnika moramo izolirati, položiti v posebno sobo, ali pa ga oddati v bolnišnico. Temu se upirajo mnogi stariši, ki ne vedo, da je bolj kot pri kaki drugi nalezljivi bolezni tukaj potrebna hitra pomoč. Bolnika, ki je pravočasno v zdravniški oskrbi, ozdravijo z vbrizgavanjem seruma — način, ki otme gotove smrti vsako leto povprečno 30.000 otrok.

Ako ostane bolnik doma, naj bo strogo ločen od drugih soprobitalcev; ima naj svojo lastno jedilno pripravo, katero mor-

ramo razkužiti s prekuhanjem ali namažanjem v Sanitolu po vsaki uporabi. Isto velja o razkuževanju drugih bolnikovih predmetov, perila in posteljnine. Vso skrb obračunajmo na snaženje pljuvalnikov, žepnih robcov in otrokovih igrač. Umestno je spiranje bolnikovih ust, zakar nam služi borova kislina in vodikov superoksid, ki ga dobimo v lekarnah. Papir in krpe, s katerim brišemo bolnika, moramo brezopojno sežgati.

Končno razkuženje izvedemo kakor pri tifusu. Pomnimo, da ne smemo nobenega predmeta rabiti preje, dokler ga nismo razkužili. V to svrhu upotrebimo močna razkuževalna sredstva, ker je povzročitelj odporen in ga uniči le jače in daljše delovanje pripravljenih razkužil. V poštev za razkužitev pridejo v prvi vrsti bolnikovi predmeti, perilo, posteljnina in soba, katero moramo prebeliti, ako je ne razkužimo s formalinovim plinom.

Odprava madežev.

Jajčevi madeži na volneni obleki se morajo najprej posušiti, potem jih zdrgnemo. Namočimo volneno krpo v vodo, namažimo z belim milom in izperimo kar ostane.

Firnežve madeže zmoči s terpentinom. Ko se omeči firnež, ga ostrži z nožičkom, zmoči madež zopet in natrosi nanj stolčne glinice, pokrij glino s pivnikom in postavi nanj gorko železo. Ko je glina suha, jo izkrtaj. II. Zmešaj enaka dela špirita in vinskega cveta. III. Rabi čistila za oljate madeže.

Katranove madeže namaži z rumenjakom. Ko se rumenjak posuši, namoči krtajčo v toplo vodo in krtajči madež, dokler ga ni več. II. Namaži madež s presnim maslom in izperi z zelenim milom. Če je barva občutljiva, vzemi namesto mila bencin. III. Rabi čistila za mastne madeže.

Kolomaz namaži z neslanim svežim maslom in izperi z zelenim milom. II. Zmoči madež s petrolejem, drgni in izpiraj ž njim, dokler kolomaz ne izgine. Obleko obesi na sonce ali na prepri, svetlobarvno obrni narobe. III. Zmoči madež z vodo, namaži z rumenjakom in glicerinovim milom. Čez pol ure izperi. Enkrat s terpeninom, enkrat z vodo. IV. Namoči kolomaz s terpeninom. Ko se napije terpenin masti, izpraskaj ga z nožičkom in izperi z gorko vodo. V. Zmoči madež z gorkim špiritom. Čez uro ga namaži z rumenjakom in mani rahlo s prstom. Izperi s čisto vodo in posuši z ruto. Vobče pa ne gre kolomaz rad ven.

Lakove madeže je treba izprati zelo hitro z mrzlo vodo. Tako izperemo tudi čaj in čokolado. Če jih ne vzame mrzla voda, jih je treba namakati več ur v mleku. Mleko je treba večkrat zamenjati.

Kavin madež namaži z zmesjo glicerina in rumenjaka; ko stoji deset minut, izperi z mlačno vodo in polikaj še mokro, a ne s prevročim likalom. II. Zmešaj 18 delov vode, del amoniaka in dva dela glicerina, pomoči madeže; ko se posuše, ponavljaj, dokler ne zginejo. Ko je preteklo 12 ur, likaj obleko med čistimi rutami. Če madeži niso izginiti, raztopi 50 gramov soli

v litru vode in peri ž njo. Je bila kava bela, namaži madež z glicerinom, izperi v čisti vodi in likaj narobe. Glicerin popije maščobo mleka in čreslovino kave.

Zaklad.

(Verska pripovedka.)

Nekoč je prišel Gospod s sv. Petrom v globok gozd. Ljubo solnce je že zatonilo za gorami in je le nekaj žarkov obsevalo vijugasto stezo, po kateri sta šla naša znanca. Sv. Peter je bil nekam zamišljen in ves dan ni izpregovoril niti besedice. V gozdu so še ptički peli svoje večerne pesmice, skakljajoč po vejah, da je sv. Peter nehote večkrat povzdignil glavo in opazoval, kje da je. Gozd se je polagoma redčil in se je jima pokazala redčina, v sredi katere je plapolal ogenj. Sv. Peter je mahoma oživel in prosil Gospoda, naj gresta pogledat, kaj to pomeni.

Ko sta se približala kakih sto korakov k ognju, sta zapazila, da to ni plamen, ampak velik kup samega zlatega denarja.

»Gospod,« je vzkliknil sv. Peter ves razburjen, »dovoli, naj si nabere denarja s tega kupa!«

»Ej,« se je začudil Gospod, »od kdaj pa, moj ljubi prijatelj, si tako pohlepen po denarju? Gorje tistemu, ki ga premoti pohlep po bogastvu in denarju, zakaj bogastvo zapeljuje v pogubo.«

Sv. Peter se ni drznil ugovarjati svojemu Učeniku, čeprav mu je zapeljivec vedno šepetal, naj si nabere tega denarja.

Šla sta dalje. Sv. Peter je bil sila zamišljen. Solnce je že zašlo in črna tema se je razprostirala po gozdu. Ko sta svetnika drug za drugim tihoma korakala, sta začula več glasov, ki so se bližali.

Sv. Peter se je bal in vedno je prosil Gospoda, naj požurita korake. Ali baš to je oba izdalo. K njima so dospeli razbojniki, ki so že dolgo let uganjali svoje lopovščine v tem gozdu. Roparji so ju obktili in zahtevali denar. Sv. Peter se je tresel kakor trepetlika in se je pritiskal h Gospodu, ki je mirno stal, kakor bi ne bilo najmanjše nevarnosti. Roparji so že potegovali svoja bodala iz nožnic, hoteč ju umoriti.

»Za božjo voljo, pustite naju pri miru!« je klical sv. Peter, ko je videl, da gre za res. »Midva sva reveža in prav nič nimava. Ali jaz vas popeljem h kraju, kjer sva malo poprej našla zaklad, tam si vzemite, ali naju pustite pri miru.«

Gospod se je nasmehljal strahopetnemu učencu, ali pustil ga je, naj dela, kar hoče. Razbojniki so bili veseli njegovih besed ter rekli: »Če je res, potem pa vama ne storimo prav nič žalega.«

Sv. Peter se je veselil, da se je tako lahko rešil nevarnosti in zato je hitel naprej, da so ga roparji komaj dohitevali.

Ko so prišli k pašniku, je že oddaleč plamtel zlati zaklad, katerega so se lopovi takoj lotili, ne zmešče se več za naša popotnika.

Sv. Petru se je olajšalo srce, ko so mu lopovi izginili izpred oči. »Gospod,« je potem dejal veselo svojemu božjemu Učeniku, »zdaj vidim in spoznavam, da bi bil tem

hudobnežem olajšal pot, ako bi bil jaz porbral ta zaklad.«

»Ali ne veš,« ga je poučeval Gospod, »da je vsak človek izgubljen, ki preveliko hrepeni po posvetnem blagu, za nebeške zaklade pa ne mara? Takih zakladov naj vsakdo išče, ki jih ne sne ne molj ne rja in katerih tatovi ne izkopljejo. Kmalu se prepričaš, kako sramotno poginejo ti ljudje.«

Kmalu potem sta prišla v neko vas, kjer sta lahko prenočila.

Medtem pa so razbojniki pobrali denar in ga odnesli v svoje brloge, najmlajšega pa so poslali v mesto, naj nakupi kruha, klobas in vina. Ko je odšel, so se raztegali udobno v svojem brlogu in se posvetovali o tem, kako bi se znebili neljubega tovariša, ki je imel dobiti od zaklada svoj delež.

»Veste kaj,« je svetoval eden izmed njih, »napravimo kar brez ovinkov. Ubijmo ga, ko se vrne in z zakladom se porazdelimo samo mi.«

Ali tisti, ki so ga poslali v mesto, je enako tuhtal izdajo. Čim bolj se je bližal mestu, tem bolj je v njem dozoreval naklep, da kupi strup, tovariše zastrupi in se sam polasti zaklada. Kar je zasnoval, to je tudi storil. Nakupil je vina, vanj je pomešal strup in veselo se je vračal v brlog. Ali komaj je stopil vanj, so ga prijeli hudobni tovariši in mu porinili bodalo v srce, da je bil na mestu mrtev. Potem so sedli, jedli in pili zastrupljeno vino — dokler niso vsi izdihali v groznih bolečinah.

Drugi dan je šel Gospod s sv. Petrom okoli brloga in sta stopila tudi vanj. Kako se je začudil sv. Peter, ko je zagledal na tleh mrtve razbojnike, okoli njih pa razmetan denar.

»Tukaj glej,« je dejal Gospod, »da pozemeljski zakladi pripravljajo ljudem samo pogubo!«

Franjo Neubauer:

Detelja in lan.

Detelja, deva cvetoča,
vitka stoji in rudi,
vigred ogreva jo vroča,
v solčno višavo kipi.

Sinje poglede odpira
sosed mladeniški, lan,
k mladi sosedu ozira
njenih lepot se željan...

Zopet se z jutranjo roso
pólje in njiva pojí,
lan se odpira, ... pod kóso
detelja mlada leží...

POZOR krojači, šivnice in nešivnice!!!

Krojna šola, LJUBLJANA
Stari trg 19. otvori dne
12. julija novi tečaj za
krojače, šivnice in nešiv-
nice. Lahak razumljiv pra-
izkušen sistem tako, da
se ga nauči vsak krojač,
šivnica in nešivnica tudi s
detale. Uspeh garantiran.
Krojni tečaj poteka po
revnejšim tečajem.

Znake starosti na obrazu in plešasto glavo

boste prepročili najenostavnejše in najudobnejše s pomočjo dveh preizkušenih, zanesljivih in skozi dolga leta priljubljenih preparatov: I. Fellerjeva

prava kavkaška Elsa pomada za obraz in kožo, čuva mladost in lepoto ter je najmočnejšega delovanja zoper pege, sojedce, nečisto polt, rdeče in hrapave roke. Z redno masažo se odpravijo tudi gube z obraza. II. Fellerjeva močna pomada za lase odstranjuje perihijaj, preprečuje izpadanje las in prerano osivelost, krhke lase napravi mehke in

voljne. Cena obeh pomad je enaka. Za poskus 2 lončeka od ene vrste ali po en lonček od obeh vrst Elsa pomad že obenem z zavojnico in poštnino za Din 38.—, ali samo proti vnaprej poslanemu denarju, ker je po povzetju poštnina za 10 Din višja. Naročila nasloviti: lekarnarju Eugen V. Fellerju v Stubi Dolj, Elsatrg 10, Hrvatska.

TRI

RI TRI TRI TRI

Za čiščenje

zrcal, stekla,
lončenih posod,
porcelana in
kristalnih
predmetov je

TRI- TRI najčudovitejše čistilno sredstvo, ki deluje s hitrostjo, izdatnostjo in dovršenostjo.

Vse se sveti,
vse blesti,
vse je čisto,
vse je belo

8

TRI

TRI

ne sme manjkati
v nobenem
gospodinjstvu!

TRI

je zajamčeno
neškodljivo!

TRI

stane malo, —
nudi mnogo!

Dobi se povsod!

**TVORNIC
ZLATOROG
MARIBOR**

ZLATNIKE v Zlatorog terpentinovem milu

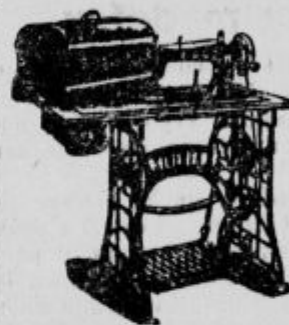
so našli dalje naslednji odjemalci: Jerica Senica, Sv. Daniel pri Prevaljah; Matija Baković, Bihać; Katinka Konrad, soproga postajenačelnika, Mislinje; Frančiška Černetič, Sp. Hudinja pri Celju; Frančiška Lapuh, Brežina pri Brežicah; Marija Jenko, Ljubljana, Cesta na Loko 1, Alojz Ceb, Jiravel pri Ptuj; Alojzija Povhe, Ravne pri Krškem; Slaviš Pavel, Grubišnje Polje, Laščinska cesta 22, Gema Vrdoljak, Zagreb, Tvorniška ulica 2, Tonka Sodošeg, Zagreb; Josipa Bradič, Zagreb, Opatinova 41. 4202

Dve minuti od farne cerkve in trga se proda lepo VINOGRADNO POSESTVO, 2 njivi, velik gozd in kolosek. Pridela se letno 9—12 hl vina. Gospodarsko poslopje z inventarjem. Proda se radi odhoda pod ugodnimi pogoji. Cena 30.000 Din. Naslov pove uprava lista pod št. 4250.

Naprodaj je HIŠA s sadnim vrtnom na Ravniku št. 31. pri St. Rupertu, četrt ure oddaljena od župne cerkve. Več se izve pri lastnici Marijani Primožič, Ravnik, p. St. Rupert.

Mlinarja dobro izurjenega, z družino — se sprejme pri Simonu in Zarnikovih nasl., Krtna, pošta Dob pri Domžalah. 4001

6 Staroznana 6
restavracija 6
pri „šestici“
pri „zeksarju“
na Dunajski cesti v
Ljubljani se priporo-
ča cenjenemu občinstvu iz mesta in
dežele tudi za časa
6 velesojma 6

Najpopolnejši!

STOEWER
šivalni stroji

za šivanje, krojenje
in čevljarstvo ter za
vsak dom.

Prečen si nabavite
stroj, ogledite si to
izrednost pri trditvi

L. Baraga,
Ljubljana

Seienburg, ul. 61.
Brezplačen posk.
15 letna jamstva.

SEMENSKO AJDO

črno in sivo,
KORUZO belo za sejanje — in RDEČO
DETELJO ima oddati FRAN POGAČNIK,
Ljubljana, Dunajska cesta št. 36. 4090

Civiljarskega vajenca poštenih staršev spremljen,
Ivan Kapus, čevljar,
Kamnagorica 13. — Gorenjsko.

Žensko kolo prvost. trditke proda Marija
Župan, Bukovica, p. Vodice.

RAZPRODAJA

manufakturne zaloge: sukna, čajga, ko-
tenine, narejenih oblek, čajgastih hlač, nogavic,
kravat, majc, robcev itd. od 21. junija dalje pri

F. ČEŠNOVAR — LJUBLJANA
STARI TRG

KOVAŠKI MEH, skoraj nov, in drugo kov. orodje,
proda Jan. Brčou, Polica 20, p. Višnjagora. 4233

la GONILNA JERMENA in MLINSKE KAMNE

za vsakovrstno meljavo ima po konkurenčnih cenah
na zalogi trdka

ČADEŽ & BRCAR, LJUBLJANA
Kolodvorska ulica 35.

VODNA ZAGA se vzame v najem. Ponudbe na
upr. Domoljuba pod »Stalna vodna moč št. 4137«.

Prodaj malo rabljen GEPELJ
(medena ležišča) in lesene cevi za vodnjak s
vso opravo. Ogleda in kupi se v Zagorju ob Savi, k

Proda se več praznih sodov
za vino in žganje, dobro ohranjenih in večje mno-
žino štajerskega vina, vse po nizki ceni. Ogleda
se lahko vsak dan v Hotel Pošta, Jesenice. 4241